

BALVART DE SITGES

SETMANARI CATALÀ

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: Carrer de Sant Pere, núm. 6

DELEGACIÓ A BARCELONA: Doctor Dou, núm. 15, entressol, 1.^a

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

SITGES, trimestre, 1⁵⁰ pessetas
ESPANYA, id. 2 id.
ESTRANGER, any, 12 franchs

Anuncis, Esquelas, Remitis y Reclams
à preus convencionals

Els de la primera pàgina's pagarán doble

NO'S TORNAN ELS ORIGINALS

ANY III

SITGES, 31 DE MAIG DE 1903

NÚM. 96

Sabateria de PAU PUJOL

CARRER NOU, 3

Aquest acreditat establiment ofereix al públich un variat assortit de calsat pera caballer, confeccionat á má ab materials de primera classe y á preus reduhits — Pera mostrars y nota de preus vegis l'aparador del carrer Major, núm. 23, y visitin quan tinguin gust aquesta homenada botigá

En proporció se venen

las fincas següents:

La casa número 2 del carrer de Parèlladas (Cap de la Vila) composta de planta baixa, ab tres tendas, entressol y dos pisos; fabricada tota de rajola, canalizada pera gas y aygua, ab mitja ploma d'aygua en propietat y comunicació á la cloaca.

La casa número 16 del carrer de Fonollar, davant del Hospital, composta de planta baixa y un pis

Una pessá de terra campa, de cabuda dos jornals, aprop de la població, tenint la entrada per la carretera y punt denominat «Pont de can Milá» y llinçant ab la mateixa finca de «Can Miiá».

Darán rahó, á Sitges

Carrer de Bonaire, núm. 35

y á Barcelona (Gracia)

Plassa de la Llibertat, 2, 2.ª, 1.^a

ACLARACIÓ

Hem llegit l'article que ab el titol de *Arbitrio de «Guarderia Rural»* inserta l'Eco de ... del diumenge prop passat, firmat per en C. Benaprés.

Comensá aquet ab un estil d'Edicte que es veu se li ha encomenat tot fent d'Arcalde, y després continúa tractant l'assumpto ab una mena de candidesa y desconexement voluntari de la cuestió, que no sabém si es broma ó mala fé; tant es aixís, que de primer moment habíam tingut intenció d'ocuparnos en d'una manera cómica, mes com l'autor demana que ho fem en serio, malgrat anomenarnos ell mateix *contrincants*, volém compláurel, donatli aixís evident prova que, com ell, també sabem prescindir d'agravis, malas voluntats, y demés pobles que no se ab quin fi anomena.

¿Sap, Sr. Arcalde, l'origen de aquet arbitri? No digui que no, porque ningú el creuria; donchs be, també ha de sapiguer que va ser voluntari y ab caracter de transitori y que, si per

espai de alguns mesos, va ser fins á cert punt justificat, y dihem fins á cert punt, porque estant subjectes á un règim corcat com el que de molt temps venim patint, no era aquesta la primera vegada que ens habíam trovat ab igual cas; mes á las horas, Ajuntaments que sabían serne, solucionaban els conflictes sense molestar á particulars y, tornant al gra, també crech de molt bona llógica, que una vegada va desapareixer el motiu que originá aquest impost, quedés suprimit en absolut el cobro. No li sembla de bon sentit comú, Sr. Benaprés, aquesta consecuencia? Desapareixent la causa han de cedir els efectes.

De totas aquellas cosas que diu li convénen ignorar, y que la seva grandesa de miras no li permet veure—ja fa be, ja, de no ficsarsi, porque seria temps perdut;—es molt difícil veure lo que no hi ha.

Parla, després, de sugestionats per la simpática idea del no pagar y aixó no es més que una pura apreciació de vosté, com nosaltres també tenim el dret de creure, y ab més fonnement que vosté, obra completament sugestionat per l'escorxadador del poble.

Veyent que pot ser n'había fet un gra de masa, es despenja ab una modestia fingida, confessant que també podria ser ell, el que anés errat: ab aixó sí, ja hi pot ben bé pujar de peus y estigui ben convensut que, tots cuants varen continuar pagant, una vegada cobertas certas atencions que vosté no pòt ignorar, ho han fet de manso, s'han deixat enganyar, uns per ton-tos, altres per compassió y alguns per conveniencias...

Si cuan va desapareixer el motiu que doná origen al mentat impost, vostés haguessin cridat als contribuyents, propositlos hi alguna solució per treure d'apuros al Ajuntament, sens dupte, molts ens hi hauríam avingut, pero aixó de ferho d'amagat, y dels diners que nosaltres voluntariament habíam ofert per un fi determi-

nat, sense donarse compte á ningú disposarne per altres conceptes molt diferents y volguer que de voluntari passés á forsós, vaya que, ni que fossim xinos.

No te cap motiu per creure que els que no hem volgut continuar pagant, siguem gent tan depravats; si vosté reflexiona una miqueta, veurá que únicament ens resistim y resistirem sempre á que sens engany; tenim dret y deber com á bons sitgetans, á sapiguer el pe á pa de la administració, la veritat sempre, y més ab assumtos que directa y únicament paguem nosaltres.

Una comissió de contribuyents, va delegar al Ajuntament pera la cobransa de certas cantitats, aquestas varen cubrirse, ens consta, y encara sobrá alguna cosa; el deber de aquesta entitat que hauria de ser el pare del poble, era rendir comptes á la Junta que li feu l'encarrech, y aquesta, en virtut de las atribucions que li habia conterit la reunió de contribuyents, hauria disposat en forma equitativa dels mentats fondos, y l'Ajuntament s'hauria portat d'una manera més correcta, mes, nó es feu aixís, ans al contrari, no tan sols no rendiren comptes á ningú, sino que usurpant atribucions agenás volgueren donar caracter de permanent y d'impost, á lo que de sobras sab el Sr. Benaprés que no debía tenirlo, perpetrant aixís un verdader abús de confiansa, per no dir altre cosa pitjor.

Li estranya, donchs, que els que saben fil per randa fins l'origen de la cuestió ens resistim?

May hem tingut la més petita intenció d'encaminar nostres passos en desprestigi de l'autoritat, al contrari, ens dol de veras que l'autoritat, empenyantse en defensar causas que no tenen res de netas, mermi el seu prestigi, perjudicantse aixís ell mateix y als que puguin succehirlo.

Amenassa després, anunciantnos que ens embargará y que obrará ab ma de ferro; creguim, no es malgasti las energías, empléhilas en causas que en pugui sortir mes airós; además, per pegar, s'ha d'estar mol net de culpa, porque la defensa es molt justa, y la criada se li pot tornar respondona; sense anar més lluny, be deu sapiguer que la llei considera com á malversació de fondos públichs, el sol fet de donar diferenta aplicació á los cantitats consignadas

en cada capítol: apliqui el cuento y no es queixi si quan vostés apretin, nosaltres cargolem. Més noblesa no pot demanarla, li ensenyem las armas...

Creguins que no te rahó, posis, la ma *allá* ahont vulgui y sen convensará.

J. A.

A las donas de Catalunya

La senyora donya Agnès Armengol de Badia ens prega la inserció del següent comunicat:

A las donas de Catalunya y á las descendentes d'Ella que de llunyanas y extrangeras terras han respost á ma crida de la diada de Sant Jordi del any 1900.—Salut.

Vista la impossibilitat de regraciarvos una per una, oh bonas compatricias qu m'heu aidat en la agradosa empresa de regular una bandera á la Unió Catalanista, servesca'l present manifest com á testimoni de mon agraiment envers totes vosaltras y ensemps com á lletra de convit pera l'acte de la entrega de la Bandera que se efectuará, si á Deu plau, el dia primer de Juny, dilluns de Pasqua Granada, en l'històric Monastir de Poblet.—Barcelona 26 de Maig de 1903.—Agnès Armengol de Badia.

Recort d' Estiu

Era al Septiembre. Va florí 'l fajol,
y 'l camp inmens, de bluch va revestirse.
A sobre d'ell s'hi allargassava 'l sol,
el sol que comensava ja á entristirse.
El niu de sota 'l rafé del teulat
ja abandonat dels oronells restava.
Tu vas quedar mol trista ¿no es veritat?
Sort que aquell camp florit te consolava.
Repenjada, com sempre, en el meu brás,
surtiam a las tardes silenciosas,
y 'ns giravam sovint per veure'l Mas
al peu de las montanyas mitg blavosas.
Cap al tart hi tornavam ab delit
tot recullint las flors sempre estimadas.
Tornavam a esperà una nova nit
qu'encadená a las dolsas nits passadas.
Era al Septiembre. Epilech d'un temps d'or
que tot eran perfums y tot cantava.
Epilech qu'empenyia la tardor,
la tardor que an a tu tant t'espantava.
Després l'hermos fajol el van segá
y'l camp resta negrós; feya basarda.....
Desde'l jorn que la sega comensá
que trista que trovábam cada tarda.
Y nosaltres, per fi, deixant el niu,
a la ciutat varem baixá, amorosos,
boy parlant de las cosas del estiu
pera esperar altres estius ditxosós.
Y a la ciutat, una nit, feya molt fret
jo't parlava, anyorantme, del Maset,
dels dias blaus d'estiu, de las montanyas,
de la blanca florida del fajol.....
y tu'm vas dir que d'aquell temps de sol
ne duyas un recort a las entranyas.

R. SURIÑACH SENTIES

Del llibre «De la Vida».

Una obra d'En Morera

Com qu'el volguer, moltes voltas no és poguer, com era la nostra intenció, no poguerem assistir al estreno de *La Canción del Naufrago* del mestre Enrich Morera; com se suposa, al parlarne, no'ns mou altre objecte que rendir un tribut d'admiració al inspirat artista.

Parlant de l'obra ab sinceritat, tenim de dir qu'ens ha satisfet més el talent del musich qu'el dels autors del llibret. La feyna del primer es obra sanita y elevada, la dels segons es com

moltes que ja fa temps es passejan per las taulas dels nostres teatres, essent per lo tant molt desigual el treball del primer comparat ab el dels segons.

La obertura de l'obra es una página musical inspiradíssima, á la que serveix de fondo la cansó motiu de l'obra, la cual vá describintse en un doll d'harmonías.

La tempesta que la música descriu al primer acte es d'un efecte gran, logrant produhir al ánim del espectador l'efecte que's proposa el mestre al compóndrela.

El segon acte está plé d'inspirats passatges que son fortament aplaudits totes las nits.

El final de l'obra es d'un efecte sorprenent, puig el retorn de la cansó dona lloch al inspirat mestre á escriurer una valenta página, digna coronació de l'obra.

Felicitem coralment al mestre Morera per l'èxit de la seva producció, y esperem qu'el seu alent musical es mostrará més potent encara quant s'estreni la seva obra capdal, lo seu *Emporium*, que tenim la satisfacció de poder dir que li ha sigut inspirada entre el flayre de nostras montanyas y el suau remoreig de la nostra mar, teninthi en ella posat tot el carinyo com cosa de casa.

Nosaltres desde fa molt temps, som admiradors del mestre Morera; n'eram quan algún diari patrioter de Barcelona, volguent *fer broma* li deya *Aguinaldo*, y quant cert grupet d'aquí, inspirador d'aquell *Neula* de setmanari, qu'es diu *Defensor de los intereses morales y materiales, etc.*, que la música d'en Morera, també volguent *fer broma*, deyan que pera ser compresa d'aquí tres ó quatre cents anys; y no era cap esperit artístich de qu'els feya parlar d'aquesta manera, eran sols petits interessos locals, interessos qu'els posaren fins per sobre dels interessos morals y materials de la nostra estimada Vila, y quins diuen ells defensar.

Els mateixos que ara s'entussiasman en la seva última obra, en certa memorable fetxa de gran renom pera la nostra Vila, en la que gracias á las nobles iniciativas dels allavors hostes nostres, tingué lloch aquí el bateig artístich d'En Morera ab l'estreno de la primera ópera catalana *La Fada*, foren els que més s'interessaren pera que aquella festa no tingués el lluhiment que per la seva importancia li pertocava.

Al fer aquestas aclaracions, no ens mou altre objecte que expressar la satisfacció que sentim al veurer com han evolucionat cap á nosaltres, sentintnos envanescuts al veurer que aquells homes *doctes en Art* quant há sigut ocasió, sense cap reparo s'han contradit d'una manera incomprendible (?) y han vingut cap an aquells que celebravan ab entussiasme la obra artística d'En Morera.

... de Tardor

La caixa dintre'l sòt queda colgada
y tots penosament avall s'en tornan.

Llavors la tremontana desplegantse,
mes frèstegua y crudel pe'els cims udola
já baixa, fuetejant les seques branques
á ensemps, que boy el clós de fulles ompla.

Del cel les ruhentors ja s'esvaixen,
lo brí derrer del jorn al Huny s'esborra,
y apar son los xipres negres fantasmes
qu'estenen sobre'ls morts pesantes ombres.

Y en tan qu'el feble dring d'una campana
confosament retruny per la vall fonda,

s'aixequen del fossar planyivols ritmes
que semblent éruixits d'ossos que's revolquen.

Punta-Brava (Cuba), 30 Octubre 1902.

Impresió

A mos companys de viatge.

Vosaltres sou catalanes...
be's veu prou, ninetes belles!
Resplandiu entre les altres
com dintre'l blat les roselles.
Ditxós es qui com jo logra
vostra franca companyia
que les hores mes feixugues
trobo totes d'ambrosia.
Veniu, veniu, alegroyas,
á posarse á la renglera
com ho feyeu altres voltes
al entorn de la foguera.
Que dels prats de Catalunya
pur alé respiro encare
que del cel que'is dona vida
veig lo coló en vostra cara.

Y que be'n dirian á Méjich
d'eixa hermosura modesta
com les sençilles violetes
y la flor de la ginesta!

Lleó XIII, Septiembre 1902.

El dallayres de Segarra

(AUBADA)

(Al popular cantor obrer, Antón Parellada)

Sortiu, sortiu,
pomells de roses
de la Segarra
les mes hermoses
sortiu, sortiu,
que al sortir valtres la nit somriu.

Ja los galls als que canten responen,
y's deixonda lo dia novell
ja'ls estels s'aclareixen y's fonen
y blaveja lo fúlgit mantell,

Les espigues rossejen granades
anyorant als ardots dalladors,
boy plorant, dolsament encorvades
se consolen besant á les flors.

Y sortint de las tendres verdisses
rebajades de llum y de sol,
els aucells, retilant cantadisses
ja despleguen ses ales al vol.

Cantem, cantem,
l'himne á l'aubada
cantem alegres
com l'aucellada;
cantem, cantem,
que á las ninetas despertarém.

Nostres cants, plens de goig y tendresa,
els teixim per la serra y la vall
encisats per l'esplet de bellesa
que germina lo fruyt del trevall.

Les jornades no son fatigosas,
ni aturdeixen les ires del vent
puig que hi han les ninetes hermoses
que arrebasen lo nostre torment.

Y de nit, quant tehim renglerades
les garberes damunt del segat
nem cercán pera fer encamades
les floretes més belles del prat.

Prenéu les flors
nenes guerrides,
miréu les reixes
que ben guarnides;
prenéu les flors
y junt ab elles els nostres cors.

Com avansa lo sol per la volta
desplegantse la gran resplandor!
es que á naltres ens crida altra volta
per banyarnos de llum y suhór.

Aném donchs á deixar l'afrau llesta
que ja's cansa de tan espigar,
ans no vinga crudel la tempèsta
no volguém mellor temps esperar.

Batabanó, 1903.

JOAN PARELLADA SEGURA.

NOTICIAS

Ab fonda pena doném avuy compte de la mort del bon patrici don Manel Robert y Aldrofeu. El passat dimars, á Barcelona, després d'una penosa malaltia doná l'últim sospir el que fou un dels més aymants de la vila que l'vejé naixer, un dels més aymants de las tradiccions que honran als pobles. El seu tracte carinyós y ls dots de bondat y caritat que l'adornavan han fet que la seva mort fos sentidíssima entre totas las classes, essent objecte de sentidas manifestacions de dol al acompanyar son cadavre, dins de Barcelona y á Sitges, el dijous passat pera procedir á son enterrament.

A Barcelona l'acompanyament fou numerosísim, assintintí moltes personalitats de la ciutat y tots els sitgetants allá residents, el nens de la Casa de Caritat, las nenas del Asil de Sant Joseph y tots els empleats de la Societat Catalana del Gas, de quina era Secretari el finat.

Trasladat el cadavre á Sitges, en la tarde del mateix dia se verificá l'enterro, que fou també una manifestació de dol y una plena demostració de l'afecte que's professava al finat. Anava precedit el cadavre, además de ls sacerdots, per l'escolania parroquial y homes ab atxas.

La magnífica caixa que tancava els últims restos, fou depositada al hermós panteó que posseheix la familia en aquest cementiri.

Rebi son apreciable familia la demostració de nostre més sentit condol y el desitj d'una gran resignació cristiana.

Aquesta setmana, donat á las *boleyas* de mar qu'ha fet, pels encotorns de la platja d'«Ayguadols» s'han vist en surada molts peixos morts, com lluarros y sarts de nou y deu tersas, que per l'aspecte que presentavan es segur que's tals peixos devían morir á causa d'algun petardo tirat per aquelles rocas properas al mar, fets que molt sovintejan y que transmetém á qui correspongui posarhi remey á tan escandalosos abusos.

També es indigne de la manera que's treuen els musclos de las rocas, que no tenintne prou ab arrencarlos quant tot just naixen, que fins hi van ab un resclet y s'en portan el pel de las rocas que serveix de criadero; si aixís continúa, que's fassin perdre els criaders, vindrá que no's trovará un musclo gros ni xich per salut.

El millor dia trovarém qu'haurá desaparegut la «Punta Terrosa», y será que's musclayres se l'haurán emportada cap als viviers de Barcelona.

El dissapte passat va representarse en el teatre del Prado Suburense el popular drama del celebrat escriptor l'Ignasi Iglesias, *Els vells*, á càrrech d'una companyia dramática que dirigeix el primer actor don Emili Graells.

El desempenyo del drama va resultar bastant deficient per part d'alguns actors, tal vegada degut més que res al desconèixer el fondo de l'hermosa producció del Iglesias; tant es aixís, que durant l'última escena de la reunió dels vells, el públich, en lloch de sentir fonament aquelles tristes impresions que dominan y entran de plé en el cor, á

molts els feu riurer, y tot per la poca realitat ab que varen ser atesos els personatjes de la obra, més per aixó tots els artistes no deixaren de trevallar ab bona voluntat.

La pessa *Un pá com unas hostias* va agradar molt poch, per ser d'un istil molt gastat y xavacá.

En els examens celebrats darrerament á la Universitat de Barcelona ha obtingut las honrosas notas de sobressalient en las asignaturas que formen el quint curs de la Facultat de Dret, l'ilustrat jove D. Antoni Ferrer y Robert.

Li enviém la nostra més coral enhorabona que fem extensiva á sa apreciable familia.

Ha arribat de l'Isla de Cuba el nostre estimat amich y compatrici el jove Leandre Cusiné.

També ha arribat á Barcelona, procedent de Cuba, el distingit compatrici don Joseph Vilasaló. Els hi donem la benvinguda.

Dintre pochos días son esperats altres compatricis que esperem ab ver desitj per donarlos una forta estreta de má.

Aquesta nit tindrà lloch en el Prado Suburense el ball públich d'any de la diada de Pasqua Granada.

La societat nova «L'Aplech», també sembla que aquesta nit donará ball.

Per la Companyia de Madrid á Saragossa y Alicant, s'ha establert un servey especial de viatgers ab bitllets d'anada y retorn de las tres classes, á preus reduhits, desde las principals Estacions d'aquesta xarxa á la de Barcelona y regrés, ab l'objecte de facilitar l'assistencia al *Concurs hipich* y á la *Exposició equina*, que's celebrarán en dita ciutat.

L'expedició de dits bitllets tindrà lloch del 2 al 12 de Juny próxim, servint per retornar del 13 al 20 del mateix.

Els detalls referent á dit servey figuren en el cartell publicat per dita Companyia.

La Junta Permanent de la *Unió Catalanista* ha acordat convidar al acte de la entrega de la bandera que las donas catalanas ofereixen á la *Unió*, además dels seus ex-presidents, entitats y periódichs adherits y socis individuals, al Consistori dels Jochs Florals, Lliga Regionalista de Barcelona, Catalunya Federal, Centre Excursionista de Catalunya, Mestres en Gay Saber y altres distingidas personalitats de las que més han contribuít al nostre renaixement.

Aquesta festa, tindrà lloch demá, en l'histórich Monastir de Poblet.

Dijous, á las 8 del matí, á l'església de MM. Concepcionistas del carrer de las Parelladas, varen celebrar la primera comunió las alumnas següents: Teresa Montaner y Planas, Rosa Farrán y Brunet, Francisca Matas y Petit, María Mirabent y Llopis, Mercé Soler y Casadevall, Isabel Carbonell y Montaner y Antonia Almirall y Jacas.

L'altar feya goig de veurer ab tanta profussió de flors y llums.

Durant l'acte, que resultá conmovedor, se tocarén algunas composicions plenas de unció religiosa; en l'acte de la comunió las alumnas més aventatjadas del col·legi, varen entonar hermosos motets alussius á la festa.

El vicari d'aquesta parroquia Rvnt. Joseph Capdevila, per delegació especial del molt lltre. senyor Rector, distribuí el *Pá Eucaristich*, preparant als fidels ab una hermosa plática qu'entussiasmá al auditori.

Quatre xamosas nenas vestidas de blanch sostenían la tovallola.

Las senyoretas (també vestidas de blanch) que varen combregar per primera vegada, ho feren ab reculliment edificant.

Després del acte religiós, las comunicants y las sevas familias van ser obsequiadas ab un esmorsar.

La concurrencia molt nombrosa y escullida que omplí'l local, vá quedar molt ben impressionada del acte.

A las tres de la tarde en la mateixa església y en presencia del Rvnt. Director dels exercicis renovaren las comunicants els vots del Baptisme, ab lo ceremonial de Rúbrica y se's fou distribuïts com á recort de tant solemne acte, una estampa y uns rosaris.

Enviem la més coral enhorabona á las comunicants y á sas respectivas familias.

De la Vida (poesías catalanas). — Ab aqueix títol, nostre estimat amich lo jove poeta catalá En Ramón Suriñach y Senties ha acoblat un estol de tendres poesías en un tomet qu'ha tingut l'amabilitat d'enviarnos. Comensant á llegirlo se descriu la agredosa nota de primavera, que ens aixampla'l cor y sembla que's fassi preparar l'ànima pera entrar en la xardorosa nota d'istiu, á la esmerlida nota de tardor y á l'esgarrifosa d'hivern. Totas las poesías están escrites ab la tendresa y sentiment propi del autor. Ahont verdaderament s'hi veu la naturalitat de nostre parla y de nostre modo d'esser, es en la poesia titulada «Croquis», ahont ens descriu l'amor de dos infants ab una tendresa y senzillés propia de nostra llengua. En altre part publiquem la poesia «Recorts d'Istiu».

Felicitém al nostre amich per son nou triomf dintre la literatura catalana.

Noticias Religiosas

Avuy diumenge, á las 10 del matí, Missa Conventual; á las 5 de la tarde Rosari, exercicis del Mes de María y cant d'Ave-Marias y lletretas á veus y orga.

Acte seguit se fará la consagració y conclusió del Mes de Maig.

Dilluns, á las 10, Missa Conventual. A las 5 de la tarde se donará principi al Mes dedicat al Sagrat Cor de Jesús, ab Exposició de Nostramo, cant de motets y Reserva.

Dimars y demás días de la setmana, á las 7 del matí, se farán els exercicis del Mes de Juny, ab Exposició del Santíssim Sagrament.

Divendres, primer de mes, l'Apostolat de l'Oració, establert canónicament en aquesta Parroquia, celebrarà la Comunió general de Reglament ab práctica preparatoria.

Dissapte, á las 9 del matí, Missa, exercicis de la Sabatina y Salve al Santuari del Vinyet.

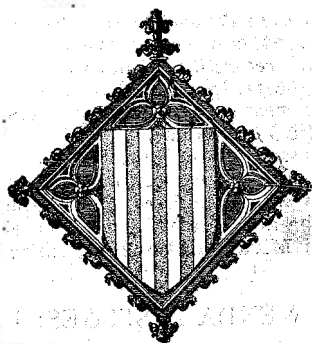
Imprenta F. Baxarias; Balmes, núm. 71.—Barcelona

BALUART DE SITGES

PREUS DE SUSCRIPCIO:

Sitges, trimestre	1'50 pessetas
Espanya, id.	2 id.
Estranger, any.	12 franchs

Redacció y Administració: Carrer de Sant Pere, 6

Anuncis, esquelas, remitits y reclams á preus convencionals

Els de la primera página's pagarán dobles

Delegació á Barcelona: Doctor Dou, 15, entressol

Es el periódich de més circulació dels qu'es publican en el districte

Anuncis pera BALUART DE SITGES

S' en admeten en aquesta Administració y á la delegació de Barcelona.

— Preus econòmics —

Als subscriptors se 'ls hi farà un 25 per 100 de rebaxa.

Cassadó y Moreu

PIANOS

Vendas, Lloguers y Plassos

Dormitori de Sant Francesch, 27

BARCELONA

Imprempta LA CATALANA

DE

Francisco Baxarias

IMPRESIONS DE
TOTES CLASSES

Balmes, 71
Barcelona

FABRICA DE LICORS

Primera á Sitges

DE

*** MIQUEL RIBAS

A petició de molta clientela, y en vista del gran éxit obtingut ab el **WERMOUTH** marca **MARGARIT**, quina classe es sens dubte la millor que's fabrica á Espanya, puch desde avuy oferir el **RON MARGARIT** ab la confiança que no desmereixerá de la fama que ja acreditada té dit **WERMOUTH MARGARIT**.

♦ Wermouth **BLANCA SITGES** (séch) ♦
MALVASIA y **MOSCATELL** de cullita propia
Existencias en tots els Cafés, Restaurants. Colmados, etc.

Vins Ilegítims de Sitges

de la cullita de

D. FELIP FONT

(Premiats en varias Exposicions)

Malvasia, seca y dolsa.	2'50 pessetas litre
Moscateu, sech y dols.	1'50 » »
Ranci «extra»	1'00 » »
Macabeu, sech y dols.	0'75 » »

— Se garantisa la puresa —

Se reben encàrrechs al

CARRER DEL DOCTOR DOU, 15, Entrlo., 1.
BARCELONA

Periódico mensual ab dibuixos

Passeig de Gracia, 96, interior. — Barcelona

— SUSCRIPCIO —

Barcelona.
Espanya.
Unió postal

LA CATALANA

Compania de segurs contra incendis y explossions á prima fixa

Establerta á Barcelona, Dormitori de Sant Francesch, núm. 5

EDIFICI DE SA PROPIETAT

GARANTÍAS: Capital social 5.000,000 pessetas.
Reservas y primas 13.294,501'73 pessetas.

Fondos colocats en inmoables á Barcelona y valors de major cuantía

Sinistres pagats: 6,283, que importan 7.632,260'39 pessetas

AGENCIA DE SITGES: — VICENS MORANDO Y BERTRAN

Biblioteca Popular de "L'Avenç"

Volums a 50 céntims, am covertes a dues tintes

Han sortit els quatre primers, que s titulen:

D'AQUÍ I D'ALLÀ, de Santiago Rusiñol
CONTES, de Lleó Tolstoi
CROQUIS PIRENENCOS, de J. Masó Torrents
HISTORIETES GALIZIANES, de Masoch

Gamiseria y Corbateria

Boqueria, 32. — Barcelona

Gran assortit en Camisas,
Corbatas, Mocadors y tots els articles
pertanyents á n'aquest ram.

Gran baratura de preus
La Camiseria que ven més barato de Barcelona

ESPECIALITAT

en Camisas á mida

Gran Relotjeria y Joyeria

EL REGULADOR

Inmens assortit en objectes propis pera regalos

Carme, 1, y Rambla de las Flors, 37.-BARCELONA

VI MIRABENT

♦ CONTRA LA INAPETENCIA ♦

— Reconstituyent tónico, nutritiu poderós —

Contra la perdua del apetit y convalecencia y enfermetats llargas. Recomaném als malalts y personas delicadas l'empleo del **Vi Mirabent**, constituït á base de las tres Quina, Cacao, Colombo y Peptona ó carn, essent un dels mellors Tònics nutritius y l'únic reconstituyent natural y complet.

Dit **Vi**, soportat pe 'ls estómacs més delicats, activa la nutritió y fa recobrar las forsas en los individuos que experimentan un decaïment orgánico. Al propi temps facilita una bona digestió evitant las traballosas é inclompetas. — Preu de la botella, 2'50 pessetas.

Pera 'ls casos en que's tracta de combatir la **Anemia**, **Clorosis** (colors pàlids), **desarreglos menstruales** y demás afeccions degudas á **pobresa de sanoh**, tenim preparat el **Vi Mirabent Ferruginós** contra la inapetencia, de composició semblant al anterior, ab la adició del **Ferro**, en estat perfectament soluble y enterament assimilat. — Preu de la botella, 3 ptas.

Quan hi ha necessitat de combatir els efectes del **Linfatisme**, **Raquitisme**, **Eserofulas**, **Infarts Glandulars**, etc., tenim preparat el **Vi Mirabent Fosfatat**, contra la inapetencia, de resultats marcadament visibles. — Preu de la botella, 3 pessetas.

DE VENDA A SITGES: Farmacia del senyor Vallés, Plassa del Marqués de Mont Roig

DIPOSIT A MADRID: Fuencarral, 103

A BARCELONA: Oficina de Farmacia y Laboratori Químich de F. MIRABENT: Diputació, 411 y Girona, 38